

ІНСТРУКЦІЯ
для медичного застосування препарату
Рефортан плюс
Refortan® plus

Склад:

діюча речовина: 1000 мл розчину для інфузій містять 100,00 г гідроксіетилкрохмалю 200/0,5;
допоміжні речовини: натрію хлорид; вода для ін'єкцій.

Лікарська форма. Розчин для інфузій.

Фармакотерапевтична група. Кровозамінники та перфузійні розчини. Препарати гідроксіетильованого крохмалю. Код АТС В05А А07.

Клінічні характеристики.

Показання. Профілактика і лікування пониження об'єму циркулюючої крові і шоку; передопераційна гемодилуція; розрідження крові в терапевтичних цілях при переміжній кульгавості, ішемічному інсульті в гострій фазі, різкому пониженні слуху.

Протипоказання. Гіперволемія, гіпергідратація, тяжка серцева недостатність, ниркова недостатність з олігуанурією або анурією (креатинін > 2 мг/дл), тяжкі геморагічні діатези, гіпокаліємія, гіперхлоремія, гіпернатріємія, підвищена чутливість до гідроксіетилкрохмалю в анамнезі, перебування хворого на гемодіалізі.

Спосіб застосування та дози. Перші 10-20 мл потрібно вводити повільно і при суворому контролі стану пацієнта (через можливі анафілактоїдні реакції). Добова доза і швидкість інфузії залежать від масштабів крововтрати і згущення крові. Тривалість і об'єм терапії залежать від ефекту розрідження. Значення гематокриту 30 % рахується граничним, при якому показане застосування колоїдних кровозамінників у хворих, що не належать до групи ризику, пов'язану із станом серцево-судинної або легеневої систем. Не слід перевищувати загальну кількість гідроксіетилкрохмалю (ГЕК), яка дорівнює 300 г, що відповідає 3 л Рефортану плюс на курс лікування (багаторазове уведення). Необхідно уникати перевантаження системи кровообігу, що може мати місце при занадто швидкому уведенні або занадто високій дозі препарату.

Рекомендації, стосовно дозування при терапії і профілактиці гіповолемії і шоку (поповнення недостатнього об'єму крові).

Максимальна добова доза: 20 мл/кг маси тіла на добу або 1500 мл/75 кг маси тіла на добу або 2г ГЕК/кг маси тіла на добу. Максимальна швидкість інфузії: 20 мл/кг маси тіла на годину або 1500 мл/75 кг маси тіла на годину або 2 г ГЕК/кг маси тіла на годину. При гемодилуції в терапевтичних цілях можна використовувати багатоденні або багатотижневі інфузійні схеми.

Багатоденні інфузійні схеми застосовуються, в першу чергу, при гострих (ішемічний інсульт в гострій фазі, раптова втрата слуху) або при хронічних порушеннях кровообігу (переміжна кульгавість). При цьому добова доза становить звичайно від 250 до 750 мл Рефортану плюс (при раптовій втраті слуху і переміжній кульгавості частіше застосовують низьке дозування від 250 до 500 мл на добу, а при ішемічному інсульті – високе від 500 до 750 мл на добу). По цій схемі інфузію проводять зі швидкістю, наприклад 50 – 250 мл на годину і тривалість його становить, як правило, від 5 до 10 діб. При ішемічному інсульті в гострій фазі на початку терапії можна додатково вводити так звану навантажувальну дозу, що становить 250 – 500 мл, при цьому інфузія проводиться з підвищеною швидкістю, наприклад до 250 – 500 мл на годину.

Якщо здійснюють багатотижневу інфузійну схему, то інфузію проводять 2 – 3 рази на тиждень по 250 – 500 мл, при цьому швидкість інфузії знаходиться в межах від 125 до 250 мл на годину, а тривалість

терапії звичайно становить від 3 до 6 тижнів. У багатьох випадках рекомендується адаптація уведеної кількості препарату (за необхідності аж до кровопускання), до гемодинамічних і/та гемореологічних показників, наприклад центральний венозний тиск (ЦВД) = 15 мм рт.ст., гематокрит = від 38 % до 42 % і т.д. При паралельному заборі крові необхідно слідкувати за тим, щоб не виникав стан гіповолемії, інфузія проводилась або паралельно із забором крові, або перед ним, а уведена кількість була би більшою за кількість відібраної крові. Граничні добові і курсові дози ідентичні тим, що застосовуються при поповненні об'єму. Тривала внутрішньовенна крапельна інфузія. Через можливі анафілактоїдні реакції перші 10-20 мл Рефортану плюс вводяться повільно, уважно спостерігаючи за станом хворого. Треба враховувати ризик перевантаження системи кровообігу внаслідок занадто швидкого введення і занадто високої дози препарату. Особлива обережно інфузію проводять хворим із порушенням згортальної системи крові, серцевою недостатністю і набряком легень, нирковою недостатністю і хронічними захворюваннями печінки. Тривалість і масштаби терапії залежать від тривалості і масштабів гіповолемії.

Побічні реакції. Були повідомлення про окремі випадки анафілактоїдних реакцій на гідроксіетилкрохмаль (частота, в перерахунку на кількість одиниць інфузії – біля 0,085 %). Такі реакції у більшості випадків проявляються у вигляді блювання, незначного підвищення температури тіла, відчуттям холоду, свербіжув шкіри і кропив'янки. Спостерігались: збільшення підщелепної і навколочушної слинних залоз; легка симптоматика грипоподібного характеру у вигляді головного і м'язового болю; периферичні набряки на ногах. Тяжкі реакції непереносимості, що супроводжуються шоком і загрозливими для життя симптомами, аж до зупинки серцевої діяльності і дихання, виключно рідкісні (частота, в перерахунку на кількість одиниць інфузії – біля 0,001 %). При виникненні реакції непереносимості інфузію негайно припиняють. Інші побічні дії. При тривалому застосуванні може виникати свербіж, що не знімається лікарськими засобами, який може виникати лише по закінченню лікування і тривати декілька місяців. Були повідомлення про рідкі випадки виникнення болю в ділянці нирок. В такому випадку треба припинити інфузію, забезпечити достане поступлення рідини в організм і ретельно контролювати показники креатиніну в сироватці.

Передозування. При введенні високих доз препарату Рефортану плюс не виключається підвищення схильності до кровотеч (ефект розрідження, можливо специфічна дія речовини). Тому перевищувати рекомендовану дозу можна лише у виключних випадках.

Застосування у період вагітності або годування груддю. Не рекомендується застосування препарату під час вагітності, особливо у ранніх стадіях, за виключенням тих випадків, коли, за думкою лікаря, потенційні переваги перевищують можливі загрози. При застосуванні препарату під час вагітності треба з усією серйозністю враховувати можливий ризик анафілактоїдних реакцій і, внаслідок чого, ризик ураження головного мозку плоду. Досвід застосування препарату під час періоду годування груддю відсутній.

Діти. Призначати препарат дітям молодше 10 років не рекомендується внаслідок відсутності достатнього досвіду застосування.

Особливі заходи безпеки. Використовувати тільки прозорі від слабо опалесцентних безбарвних до пофарбованих не більш інтенсивно ніж у слабо жовтий колір розчини у неушкоджених флаконах. Зберігати в недоступному для дітей місці!

Особливості застосування. Під час лікування Рефортаном плюс необхідно слідкувати за тим, щоб хворий отримував достатню кількість рідини. Межі терапії встановлюють, орієнтуючись на ефект розрідження. Показники гематокриту, що рахуються критичними, встановлюються в індивідуальному порядку залежно від клінічної картини. Необхідно звертати увагу на пониження концентрації білків плазми і їх поповнення відповідно до потреб. Треба бути особливо обережним призначаючи препарат

хворим із набряком легень, декомпенсованою серцевою недостатністю, порушенням функції нирок, хронічними захворюваннями печінки, геморагічними діатезами або дегідратацією зі зменшенням зовнішньоклітинного простору; в такому випадку спочатку треба провести поповнення організму рідиною, використовуючи кристалоїдні розчини. Враховуючи результати проведених на сьогодні досліджень, при нестачі в організмі фібриногену рекомендується бути обережним. На початку терапії треба провести контроль креатиніну в сироватці. При граничних показниках (1,2 – 2,0 мг/дл або 106 – 177 мкмоль/л – компенсована ниркова недостатність) необхідно ретельно зважити необхідність проведення терапії і здійснювати частий контроль балансу рідини, а також показників затримки азотистих шлаків нирками. Рекомендується регулярно проводити контроль електролітів сироватки, зокрема натрію, калію, хлору і контролювати водний баланс. Під час лікування Рефортаном плюс рівень амілази в сироватці помітно підвищується. При елетрофорезі сечі із застосуванням ацетилцелюлози ГЕК викликає появу парапротеїноподібного артефакту, тому треба використовувати альтернативні методи виявлення парапротеїнурії. В літературі описується взаємозв'язок між величиною дози і частотою появи свербіжів при отоневрологічних захворюваннях, таких як різке пониження слуху, шум у вухах і звукова травма (при пострілоподібних шумах). Тому в таких випадках рекомендується пониження дози максимум до 250 мл на добу. Таким чином можна зменшити частоту появи свербіжів. При терапії Рефортаном плюс необхідно контролювати функцію нирок і забезпечувати достатнє поступлення рідини в організм. Застосування Рефортану плюс не завдає шкоди функції нирок. На визначення групи крові препарат не впливає.

Здатність впливати на швидкість реакції при керуванні автотранспортом або іншими механізмами. Не відомо.

Взаємодія з іншими лікарськими засобами. При одночасному застосуванні з антибіотиками аміноглікозидами ГЕК може потенціювати їх нефротоксичність.

Фармакологічні властивості.

Фармакодинаміка. Рефортан плюс є плазмозамінником з 10 % гідроксіетилкрохмалю в ізотонічному розчині натрію хлориду. Гідроксіетилкрохмаль (ГЕК) – чужорідний штучний колоїд, який отримують з воскоподібного кукурудзяного крохмалю шляхом часткового гідролізу амілопектину з наступним гідроксіетилуванням. Рефортан плюс – розчин від ізоонкотичного до слабо гіперонкотичного, при вливанні якого досягається об'єм, що відповідає у середньому 100% або дещо вище 100% введеного об'єму рідини. Значних відхилень об'єму не відбувається, тому Рефортан плюс може застосовуватися у клінічній практиці як ізоволемічний інфузійний розчин. Колоїдно-осмотичний тиск та центральний венозний тиск помітно підвищуються, залежно від уведеного об'єму, при знижених значеннях відбувається їх підвищення до норми.

Фармакокінетика. Швидкою інфузією Рефортану плюс (500 мл протягом приблизно 20 хв) досягається експансивне збільшення об'єму плазми (у вигляді плато) приблизно до 130 % від уведеного об'єму протягом 1 години і приблизно до 100 % протягом наступних 3 годин. Далі об'єм плазми поступово зменшується і через 6 годин він становить приблизно 75 %. Середній час перебування Рефортану плюс у плазмі становить 5-6 годин при 4 годинній інфузії 500 мл розчину пацієнтам із здоровими нирками (тобто максимальне значення рівня Рефортану плюс у плазмі зменшується вдвічі через 5-6 годин після закінчення інфузії). Завдяки добре керованому ефекту короточасного досягнення об'єму (приблизно 3 год.), а також сприятливим реологічним властивостям (пониження в'язкості крові та гематокриту, нормалізації підвищеної здатності тромбоцитів до агрегації), Рефортан плюс придатний як для поповнення об'єму протягом короткого та середнього періоду часу, так і для гемодилуції. ГЕК на короткий час відкладається у тканинах (головним чином, у ретикулогістіоцитарній системі (РГС)). Хоча й через декілька місяців депонуючі вакуолі визначалися у клітинах РГС, даних про те, що завдається шкода функції РГС немає. Рефортан

плюс безупинно розщеплюється амілазою сироватки і виводиться через нирки. Після 24 годин із сечею виводиться біля 70 % уведеного ГЕК і біля 10 % ще визначається у сироватці. При діалізі ГЕК достатньо не виводиться і значимість його гемодіалізації достовірно не визначена.

Фармацевтичні характеристики.

Основні фізико-хімічні властивості. Прозорий до слабо опалесцентного розчин.

Середньомасове значення молекулярної маси (М.м.) = 200000, молекулярне заміщення (МЗ) = 0,5; осмолярність – біля 300 мОсмоль/л, колоїдно-осмотичний тиск – біля 85 мбар = біля 65 мм рт.ст., значення рН 4,0-7,0;

Несумісність. Якщо існує необхідність змішування з іншими ліками, то слід звернути увагу на те, що препарати були сумісними, додавання препарату відбувалось у гігієнічно бездоганних умовах і при цьому досягалося добре перемішування. ГЕК може чинити вплив на клініко-хімічні показники (глюкозу, білі швидкість осідання еритроцитів, біуретову пробу, жирні кислоти, холестерин, сорбіт-дегідрогеназа: питому вагу сечі). При домішуванні інфузійних розчинів, концентратів для розчинів для інфузій, розчин для ін'єкцій, порошок для ін'єкцій треба кожен раз ретельно, хоч би візуально, перевіряти сумісність препаратів, проте все ж можлива невидима оку хімічна або терапевтична несумісність.

Термін придатності. 5 років

Умови зберігання. Скляні флакони зберігати при температурі не вище 25 °С! Захищати від заморожування! Не застосовувати препарат після закінчення терміну придатності!

Упаковка. Флакони з прозорого скла ємністю 500 мл; 1 або 10 флаконів у картонній коробці.

Категорія відпуску. За рецептом.

Виробник/Власник реєстрації.

БЕРЛІН-ХЕМІ АГ (МЕНАРІНІ ГРУП).

12489, Берлін, Німеччина.